

Bestemmelsen i § 39, Stk. 1, fastslaaer det i og for sig selvfølgelig, at den, der kendes skyldig i et efter § 38 strafbart Forhold, skal efterbetale det manglende Afgifts- eller Laanebeløb. For at undgaa Udstedelsen af nye Obligationer, efter at Planen for Amortiseringen af Stabiliseringslaanet er fastlagt, foreslaas det imidlertid, at et for lidt erlagt Laanebeløb, der først konstateres, efter at Amortiseringen har taget sin Begyndelse, altid skal berigtiges ved Erlæggelsen af en Formueafgift svarende til Halvdelen af det manglende Laanebeløb jfr. Reglen i § 30.

Bestemmelsen i § 39, Stk. 2, er af poenal Karakter og korresponderer med Reglerne i Statsskattelovens § 43, dog at det poenale Tillæg under Hensyn til de her omhandlede Ydelsers betydelige Omfang kun er sat til 50 pCt. af det manglende Beløb, medens Tillægget efter Statsskattelovens § 43 udgør 100 pCt.

Til den foreslaaede Bestemmelse i § 40 bemærkes, at det ved Bestemmelsens Affattelse er forudsat, at de Kontrolbeføjelser, som i Medfør af Statsskattelovens § 26, 2. Stk., jfr. Lov Nr. 108 af 31. Marts 1938 § 17, i Øjeblikket tilkommer de skattelignende Myndigheder og Landsskatteretten, forinden eller samtidig med Gennemførelsen af nærværende Forslag udvides og skærpes væsentligt. Et Udkast til Lovforslag indeholdende bl. a. Forslag til en saadan Udvidelse og Skærpelse af Kontrolbeføjelserne er for Tiden til Forhandling i Skattekommissionen af 1937, men for saa vidt de i dette Udkast foreslaaede Regler ikke maatte blive lovfæstet inden eller samtidig med Gennemførelsen af nærværende Forslag, maa de fornødne Regler optages i dette.

Afsnit V. Andre Bestemmelser.

Til §§ 41—43.

I disse Bestemmelser omhandles en Række Tilfælde, hvor der foreligger særlige Omstændigheder, som gør en Lempelse af Afgifts- eller Laanepligten paakrævet. Om alle disse Omstændigheder gælder det, at det ikke har været muligt generelt at fastslaa, hvorledes og i hvilket Omfang de bør tages i Betragtning, hvorfor det foreslaas at bemyndige Finansministeren til at afgøre Tilfældene bevillingsmæssigt efter en Prøvelse af Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde.

Hvor den afgiftspligtiges Formue er steget som Følge af Tvangsrealisation af ham tilhørende Ejendele, bør der være Mulighed for helt eller delvis at kunne fritage ham for Afgift af denne Formuestigning.

Dette gælder særlig i Tilfælde, hvor det maa antages at være den afgiftspligtiges Hensigt paany at investere det ved Tvangsafstaaelsen indvundne Provenu i Formuegenstande af tilsvarende Art.

Trang til Lempelse vil endvidere kunne foreligge i Tilfælde, hvor Formuestigningen skyldes, at der er anvendt en forskellig Fremgangsmaade ved Vurderingen af samme Aktiver inden for henholdsvis Basis- og Slutformuen. Eksempelvis kan nævnes at man ved 9de almindelige Vurdering har anvendt en delvis ændret Fremgangsmaade ved Udfindelsen af Værdien af Skove, ligesom der kan peges paa, at udenlandske Aktiver, navnlig Aktiver anbragt i de allierede Lande, ved Ansættelsen til Formueskat for Skatteaaret 1946—47 kræves optaget til væsentligt højere Værdier end under Krigen, hvilket sidste vil kunne medføre en Formuestigning for saadanne afgiftspligtige, hvis Basistidspunkt ligger efter 1. Januar 1939, jfr. Forslagets § 11. Endvidere kan henvises til det i de indledende Bemærkninger, Side 25, anførte vedrørende Ansættelsen af Værdien af noterede Aktier. I alle disse Tilfælde bør Lempelsen ydes i Form af en Forhøjelse af Basisformuen, hvilket vil paavirke ogsaa Beskatningsprocenten, jfr. Forslagets §§ 17 og 25.

Lempelse i Form af en passende Forhøjelse af Basisformuen bør endvidere kunne indrømmes i de Tilfælde, hvor det kan paavises, at den Værdistigning, som har fundet Udtryk i Forskellen mellem en Ejendoms Vurdering henholdsvis paa Basistidspunktet og paa Sluttidspunktet, i væsentlig Grad er indtraadt før Basistidspunktet og skyldes særlige Omstændigheder saasom en før Basistidspunktet stedfunden Lejeforhøjelse, Forbedring af Trafikforholdene eller lign. Det samme gælder, naar en Ejendom er solgt i Stigningsperioden til en Salgspris, der ligger betydeligt over Ejendomsskyldsværdien paa Basistidspunktet, og det kan paavises, at denne har været væsentligt for lav.

Ogsaa i Tilfælde, hvor Formuestigningen skyldes, at ikke-formueskattepligtige Løsøreeffekter, som tilhørte den afgiftspligtige paa Basistidspunktet, er blevet solgt i Stigningsperioden, vil der efter Omstændighederne, hvor det drejer sig om Formuegenstande af betydelig Værdi, kunne være Grund til at yde Lempelse i Form af en Forhøjelse af Basisformuen.

Hvor Udredelsen af den en Bank eller et Livsforsikringselskab paalignede Formuestigningsafgift vilde gøre et saadant Indgreb i disse Foretagenders Egenformue,